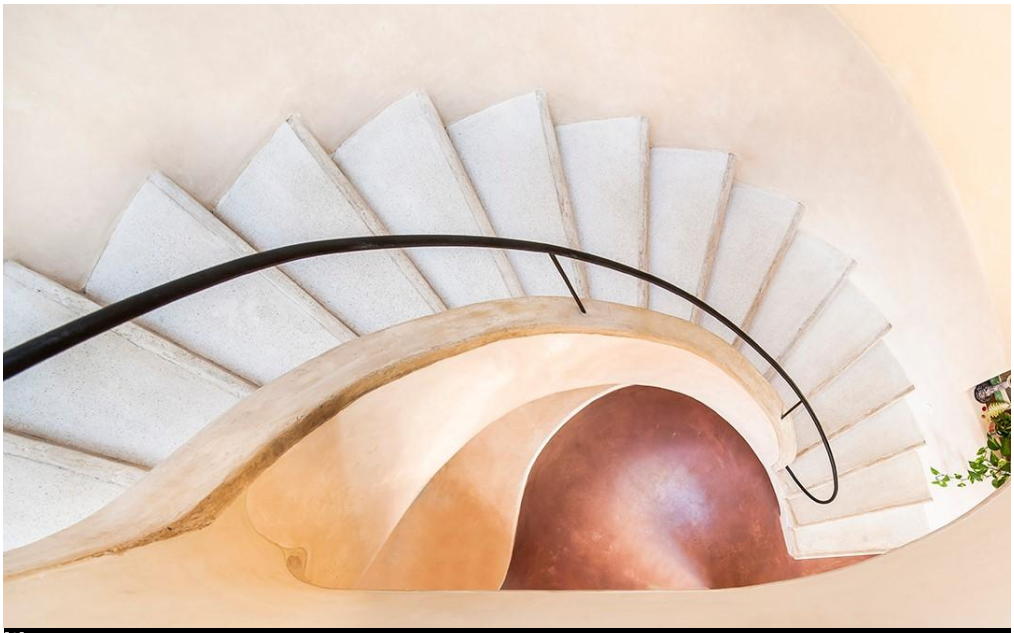
Publicat a *COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA* (https://www.arquitectes.cat)

[1]

Ecoarquitectura, un instrument cap a un hàbitat proveïdor de salut i d?harmonia

Imatge:
© Andrés Flajszer

El proper mes de març farà 10 anys del cas del Síndrome de l'Edifici Malalt, protagonitzat per la seu barcelonina de Gas Natural. Va ser l'any 2007 quan aquest fenomen va fer que més de 165 treballadors patissin lipodistròfia semicircular i es desallotgessin 1.000 persones durant dos dies.

Aquest, però, no ha estat l'únic cas a l'Estat espanyol en què es manifesta la necessitat d'aplicar en els edificis una visió holística del concepte arquitectònic que situï l'ésser humà i l'energia en l'eix principal. Una concepció que ha d'incloure, necessàriament, una elecció acurada dels materials constructius, del disseny arquitectònic i de les instal·lacions. El benefici obtingut és indubtable: un major respecte per al medi ambient i un hàbitat que millora la salut i la qualitat de vida de les persones.

Per fer realitat un edifici que combini sostenibilitat i tecnologia, seguretat i durabilitat, salut i harmonia és necessari que els arquitectes, els tècnics i els professionals facin un salt qualitatiu de consciència. De fet, estem parlant d'un canvi interior que impulsarà un habitat proveïdor, finalment, de felicitat.

Aquest canvi qualitatiu juga amb un context social a favor. La societat d'avui ha incorporat entre els seus valors, en major o menor mesura, el medi ambient i la sostenibilitat, en qualsevol de les seves vessants.
Arribar fins a aquí no ha estat pas fàcil ni fruit de la casualitat. Després de la cimera de Rio de Janeiro de l'any 1992 es planteja la recerca d'un desenvolupament alternatiu que permeti «la sostenibilitat de la vida i l'evolució de l'Home sobre la Terra», a escala planetària.

Va ser a Chicago l'any 1993 quan la Unió Internacional d'Arquitectes (UIA) va elaborar la Declaració Internacional per a una Arquitectura Sostenible, que va ser ratificada a la cimera de Barcelona tres anys després. Segons Gabriel Barbeta, doctor arquitecte, professor d'Ecoarquitectura i director de la **5a edició del Postgrau en Salut i Harmonia de l'Hàbitat** [2] de l'Escola Sert-COAC, la decisió de la UIA «va conscienciar de manera rellevant la forma de projectar dels arquitectes de gran prestigi, paradoxalment representants del high tech, com Norman Foster, Richard Rogers i Renzo Piano».

Alguns paràmetres importants
Com hem apuntat anteriorment la tria dels materials de construcció és un dels factors clau que integren l'ecoarquitectura. Barbeta ens explica que «són els materials de base natural i els que tenen un mínim processament, similar al que passa amb els aliments, els més respectuosos amb la salut i que tenen un menor impacte a les persones i el medi ambient». Cal «tenir cura que les substàncies que s'utilitzen en els processos de conservació, com les coles, els vernissos o els olis, no emetin compostos orgànics a l'aire». Genèricament, «el que es busca amb els materials bioconstructius és la permeabilitat del vapor d'aigua, és a dir, que regulin i intercanviïn humitat amb l'ambient, que participin en el benestar», assegura Barbeta. A més cal cercar materials que minimitzin els camps electroestàtics i iònics de l'ambient interior. Alguns són inclús capaços de regular o corregir la contaminació ambiental, com les pintures.

No obstant, el que afecta a les persones és la combinació de materials, disseny arquitectònic i instal·lacions interiors. A més a més, l'afectació depèn molt de les persones atesa «la predisposició congènita de cadascú, de la capacitat que té el nostre organisme de suportar cert estrès ambiental. Hi ha persones més afectades per un component químic i d'altres per un camp electromagnètic».

Un curs especialitzat
L'Escola Sert organitza la **5a edició del Postgrau en Salut i Harmonia de l'Hàbitat** [2] amb l'objectiu de formar els arquitectes en tots els àmbits d'influència que tenen els materials sobre la salut dels ocupants dels edificis .

Gabriel Barbeta afirma que «des d'una base d'un coneixement científic, pràctic i experimental» el postgrau exposarà els alumnes «una sensibilitat per què puguin posar en pràctica aquest coneixement arquitectònic en els seus projectes».

En conseqüència el que proposa l'Escola Sert «és veure la relació existent entre la salut dels ocupants i una sèrie de paràmetres que utilitzem des de la geometria, les proporcions, els

materials, com fem les instal·lacions i com influencien altres instal·lacions. Al final es tracta de saber aplicar mesures correctores. Per mi és la part principal», assegura Barbeta.

La visió transversal de l'ecoarquitectura queda reflectida en la composició docent del postgrau: metges, arquitectes, físics, enginyers, etc que acrediten una gran experiència i un coneixement contrastat en aquest àmbit.

El postgrau parteix en part de les bases mediambientals de la norma SBN 2015 de l'Institut de Bioconstrucció alemany i del treball de recerca del enginyer francés Raymond Montercy.

17/01/2017

Tornar [3]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya :
https://www.arquitectes.cat/ca/escolasert/actualitat/ecoarquitectura-instrument-habitat-salut-harmonia?language=ca

Links:
[1] https://www.arquitectes.cat/ca/escolasert/actualitat/ecoarquitectura-instrument-habitat-salut-harmonia?language=ca
[2] https://www.arquitectes.cat/ca/escolasert/cursos/postgrau-salut-harmonia-habitat-5edicio?utm_source=mkt-continguts&utm_medium=mesinfo&utm_campaign=postgrau_salut_harmonia
[3] https://www.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29?language=ca